

Els manifestants critiquen la falta de diàleg amb Agricultura i demanen al Parlament que es pronunciï

Joan Tort
LLEIDA

Mig miler de productors d'oli amb un centenar de tractors van tornar a tallar carreteres per pressionar la Generalitat perquè pagui íntegrament els ajuts promesos per refer el sector després de les gelades de desembre del 2001. No obstant, no van fer només els dos talls autoritzats a la N-240 a Vinaixa i a la C-12 a Maials, sinó que se'n van afegir dos més a la L-700 a Alcanó i la C-242 a la Ganadella. La Plataforma en Defensa de les Terres de l'Olivera va assegurar que els no autoritzats havien sorgit espontàniament per part de grups de pagesos farts d'aquesta situació i per les contínues declaracions del conseller d'Agricultura criticant aquest col·lectiu, "que ens vol posar la gent en contra en una guerra innecessària", segons Joan Segura, responsable de l'oli de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya.

Retencions de 10 quilòmetres

Els talls de les carreteres van provocar globalment uns 10 quilòmetres de retencions. Els afectats van assumir estoicament l'espera de dues hores que van durar la majoria dels talls, tot i que a Maials, el més nombrós, es va decidir a darre-hora prolongar-lo una hora més, fins a les 20.00 hores. Els

El sector de l'oli talla carreteres per reclamar els ajuts promesos

Dues de les interrupcions de trànsit no estaven autoritzades

Uns nens dalt d'un tractor durant el tall de la carretera C-12 a Maials

Mossos van establir punts informatius per desviar el trànsit, però no van evitar les cues a causa dels talls improvisats, que podria comportar alguna sanció als manifestants.

Joan Segura va lamentar que

el diàleg amb Agricultura fos nul i va dir que el seu objectiu és que el govern i el Parlament es pronunciïn. "Ens han de dir si volen pagar o no als pagesos de l'oli i si volen complir amb el que es va aprovar el 2002", va

dir Segura. Per tant, la Plataforma es manifestarà al Parlament aquest setembre, tot i que abans participaran a la Diada amb una ofrena floral a Rafael Casanova, també per fer sentir les seves reivindicacions.

La UE debat la responsabilitat de cadascú

Els ministres d'Agricultura de la UE discuteixen avui i demà sobre les responsabilitats que han d'assumir els governs, la Comissió Europea i les empreses privades al sector agrari. En la reunió informal que mantenen a la ciutat holandesa de Noordwijk els titulars d'Agricultura centraran els seus debats en la imatge pública del sector i en com fer-lo més competitiu. Els vint-i-cinc examinaran com s'ha d'adaptar la producció alimentària europea als nous reptes, com l'evolució del comerç internacional, els requisits ambientals i les demandes dels consumidors, segons el text de la presidència holandesa, que indica que les administracions cada vegada protegeixen menys els petits agricultors i més els consumidors.

AGRICULTURA — ALIMENTACIÓ

Una meteorologia favorable ha propiciat que la collita de cereals d'aquest any a l'Estat espanyol arribi als 23,7 milions de tones. Castella i Lleó hi contribuirà amb més de 8 milions de tones, una notícia que confirma la importància de les terres de conreu de secà, i que cal tenir en compte a l'hora d'afrontar futures reformes de la Política Agrària Comunitària. Les excel·lents previsions de collita tenen com a contrapunt uns preus que se situen a la baixa en relació amb l'any passat. D'altra banda, els cereals importats que arribaran als molls de Barcelona i Tarragona a la tardor cotitzaran també a la baixa, extrem al qual ha contribuït la disminució dels preus dels nòlits.

Pel que fa a la producció mundial de cereals, és també molt alta, i se situa en 602 milions de tones el blat, matèria bàsica d'alimentació humana, i 930 milions de tones els cereals secundaris —ordi, blat de moro, sègol, civada, etc.

Aquesta bona notícia, però, s'ha de contrastar amb les necessitats de demanda, i aquí l'optimisme es transforma en preocupació, ja que el consum mundial de blat se situa en 601 milions de tones, a més dels 941 milions de tones de cereals secundaris. Cinc anys consecutius de dèficit, i els graners es buiden d'estocs sense que les collites siguin suficients per proveir-los.

Aquesta situació és, sens dubte, preocupant per a tots aquells que tenen responsabilitats polítiques arreu del món. Dissortadament, a Catalunya aquesta realitat o bé no s'ha analitzat o

Cereals: cinc anys i un dèficit

FUNDACIÓ AGRÍCOLA CATALANA

bé no se n'ha mesurat prou la significació, i prova d'això són les fortes crítiques que algunes persones des de determinats àmbits econòmics i socials fan a la Política Agrària Comunitària, en el sentit de criticar els incentius a la producció agrària a Europa i externalitzar la producció a tercers països. Segons els comentaris que se'n fan, els diners que Europa destina al sector agrari es poden utilitzar per a actuacions en Recerca i Desenvolupament, i contribuir alhora al desenvolupament de tercers països.

Sense resposta

Setmanes enrere, des de la Fundació Agrícola Catalana ens preguntàvem quins podien ser aquests tercers països capaços, per climatologia i disponibilitat d'aigua, de produir cereals, posem per cas. I no vam trobar la resposta. Continuem amb la pregunta sobre quins podrien ser els tercers països que produïssin cereals quan, tot i l'aportació europea, el món n'és deficitari, i la mateixa Europa té problemes d'auto-subministrament i és el primer impor-

tador mundial d'aliments. Per centrar les xifres, val a dir que la Unió Europea dels 25 incrementarà aquest any la collita de cereals en aproximadament un 18% respecte de l'any passat, i arribarà als 270 milions de tones de cereals, amb 120 milions de tones de blat. Tenint en compte que la població total és de 454 milions, la producció per càpita és, doncs, de 594 quilos.

Pel que fa a Catalunya, es produeixen 230 quilos de cereals per càpita, inclòs l'arròs. El dèficit és, per tant, manifest.

Els principals països productors de blat són la Xina, amb 87 milions de tones, la Comunitat d'Estats Independents (Armènia, Azerbaidjan, Bielorússia, Moldàvia, Rússia, Turkmenistan, Ucraïna i Uzbekistan), amb 83 milions de tones, Índia, amb 78, els Estats Units, amb 56, Austràlia, amb 22, Canadà, 24, i Argentina, 13,5. Cal dir que la producció de cereals al món en els últims cinquanta anys ha augmentat de 650 milions a 1.600 milions de tones, amb un increment de la superfície conreada del 10%, la qual cosa significa que l'aplicació de noves tecnologies ha multi-

plicat la productivitat de les terres. Malgrat això, els cereals són molt sensibles a les condicions meteorològiques, i bona prova n'és que, si bé a la Unió Europea les perspectives d'aquest any són molt bones, algunes regions productores d'Àsia i Amèrica han patit, per diferents causes, una disminució de collita respecte d'altres anys.

Estocs mundials sota mínims

Un exemple de la variabilitat és el cas d'Ucraïna, un productor clàssic, que l'any passat, amb 4 milions de tones de blat de collita, es va convertir en importador per alimentar la població; aquest any, però, la previsió és de 20 milions de tones i esdevé un dels països que més força els preus a la baixa en les seves exportacions.

Els estocs mundials de cereals se situen, segons el departament d'Agricultura dels Estats Units, en 125 milions de tones, els més baixos des de la campanya 1981-82. Segons les necessitats de la demanda, aquests estocs corresponen a un mes de consum. Si fem el paral·lelisme amb el petroli, amb unes reserves tan petites no se'ns acudiria parlar de polítiques energètiques que minvessin la producció.

Des de la Fundació Agrícola Catalana creiem que aquestes qüestions, que tenen a veure amb el subministrament d'aliments a la població, són prou serioses per tractar-les amb el màxim rigor abans de llançar comentaris a l'opinió pública molt allunyats d'una realitat que no deixa de ser preocupant.